

succulenta

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

Caralluma speciosa (Magadi vorm)

Foto: Noltee

54STE JAARGANG
NO. 8
AUGUSTUS 1975

Succulentensafari in Kenia en Tanzania (III)

FRANS NOLTEE

Wanneer u de foto's van de naamloze Euphorbia-soort in de vorige aflevering goed hebt bekeken, dan zult u ontdekt hebben dat het inderdaad een bijzondere plant is. Er is bij mijn weten geen enkele andere Euphorbia waarbij de doorns op deze wijze vertakt zijn. De plant vormt stengels van ongeveer 10-20 cm lengte, die aan een ondergrondse knol ontspringen. De stengels zijn van een onbestemde bruinachtig grijsgroene kleur, terwijl de doorns en de hoornlijsten waarop ze zijn bevestigd, vleeskleurig zijn evenals de vrij kleine bloemen.

Nadat ik de dorpsjeugd had voorgedaan hoe ze planten uit de grond konden halen, ging ik verder met het verzamelen van Carallumazaden. Doordat het omstreeks het middaguur was en de zon dus hoog aan de hemel stond - het is daar maar enkele tientallen kilometers ten noorden van de evenaar - was de temperatuur „nogal hoog". Mijn helpertjes vonden het blijkbaar toch ook wat te warm om de planten uit de harde grond te peuteren en gingen er daarom maar toe over om „stekken te nemen". Nou gaat dat wat lastig met een groot kapmes en dus besloot ik de Caralluma's te laten voor wat ze waren en eerst wat Euphorbia's in veiligheid te brengen.

Door de enorme hitte liep het zweet - pardon, transpiratievocht - met straaltjes van mijn gezicht én in mijn ogen. Je eerste reactie is dan in je ogen wrijven om het prikken wat te verminderen. Maar ja, als je met bloedende Euphorbia-takken in je handen loopt is dat toch niet zo'n gezonde gedachte. Door het wrijven kreeg ik n.l. het sap van de planten in mijn ogen en net als vrijwel alle Euphorbia's bleek ook deze giftig te zijn. Na korte tijd kreeg ik helse pijnen in mijn ogen. Weliswaar hadden we een hele apotheek bij ons tegen allerlei narigheid, maar..... uiteraard geen zalfje tegen giftige planten. Betten met - ongekookt - water bracht geen verlichting en er zat dus weinig anders op dan halsoverkop de terugtocht naar Nairobi te aanvaarden om zo snel mogelijk een ziekenhuis op te zoeken. Gelukkig werd de pijn na verloop van tijd minder en na bijna twee uur waarin ik vrijwel niets kon zien, kreeg ik de toestand letterlijk weer helder voor ogen.

Terug in Nairobi bracht ik een bezoek aan Peter Bally, waarschijnlijk de beste kenner van de Oostafrikaanse succulenten en specialist op Euphorbiagebied. Hij was erg enthousiast over mijn vondst, omdat het een soort was die hij weliswaar al eerder had gezien, maar die hij niet uit deze streek kende en die ook nog niet beschreven was.

De volgende dag zouden we aan een nieuwe etappe van de reis, richting Tanzania, beginnen. Het liep echter allemaal wat anders dan we gedacht hadden. Terwijl we bezig waren proviand in te slaan maakten enkele onbekenden n.l. van de gelegenheid gebruik onze foto-apparatuur te lenen. Het geeft wel enige consternatie wanneer je tot de ontdekking komt dat je met z'n tweetjes plotseling vier camera's en zes objectieven armer bent. Het enige aan fotomateriaal dat in de haast was achtergebleven, was een lange telelens, maar daar kun je niet veel mee beginnen als er geen toestel achter hangt. De politie gaf ons weinig hoop dat we het spul nog ooit zouden terug zien, zodat we in arren moede besloten nieuwe apparatuur aan te schaffen. Dankzij de hulp van een paar goede vrienden kregen we binnen enkele dagen geld uit Nederland. Ondertussen hadden we ontdekt dat fotomateriaal in Nairobi naar verhouding zeer goedkoop was, zodat we als pleister op de wonde een uitrusting konden aanschaffen waar je als amateur normaal alleen maar van

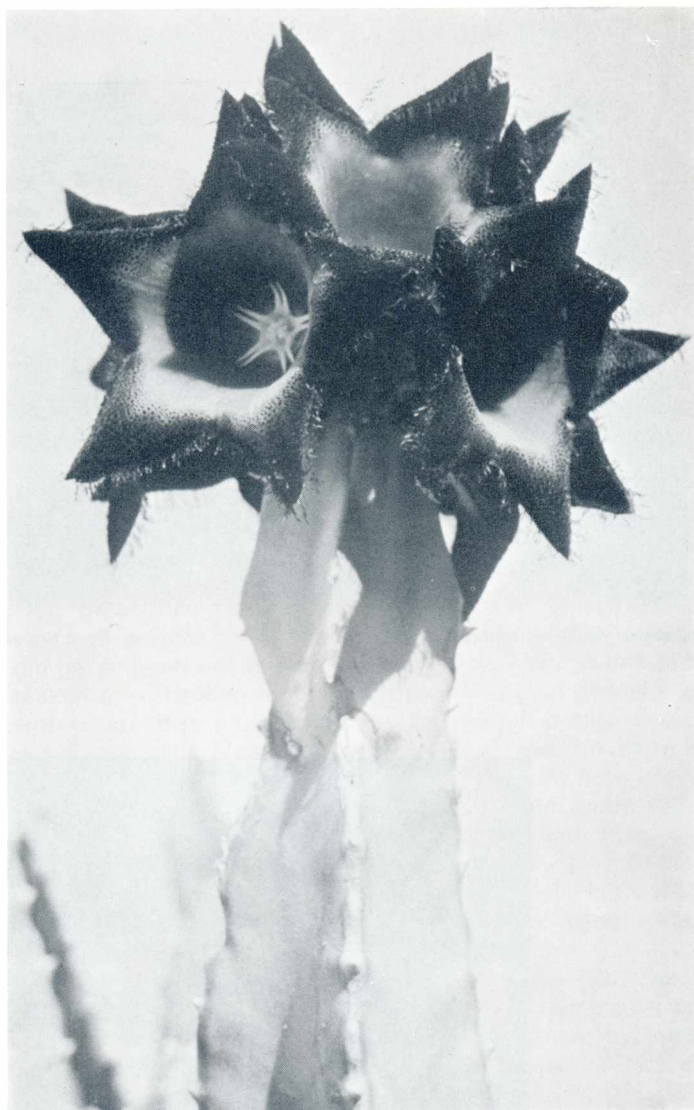

Blik op de Ngongheuevles gezien vanuit het noorden.

Foto: Noltee

Haemanthus multiflorus
Foto: Hallmann

*Caralluma
speciosa*
van Magadi.
Foto: Noltee

kunt dromen.

In afwachting van het geld besloten we een korte trip te maken naar het Magadimeer, ongeveer 130 km ten zuiden van Nairobi. Eerst voert de weg door de Ngongheuvelds, die zoals bijna alle bergen in de Grote Slenk van vulkanische oorsprong zijn. Op de foto kunt u echter zien dat door de erosie de toppen afgesleten zijn, waardoor hun vroegere kratervorm verdwenen is. Ze zijn van een verfrissende groenheid in het overigens vrij dorre landschap. Bij de afdaling naar de Grote Slenk vonden we o.a. fraai bloeiende exemplaren van *Haemanthus multiflorus* en een nog niet gedetermineerde *Asclepiadaceae*.

Het Magadimeer ligt op de bodem van de Grote Slenk en bestaat vrijwel geheel uit vaste en halfvaste soda. In de taal van de Masai betekent Magadi dan ook heel toepasselijk sodameer. Samen met het zuidelijk ervan gelegen Natronmeer heeft het de grootste sodaconcentraties van alle meren in de

Grote Slenk. Er zijn geen afvoeren en bijna al het water dat er komt is al sterk alkalisch. De neerslag is er gering, terwijl de verdamping vele malen groter is met zo'n 3,5 m! per jaar. Die geweldige verdamping is het gevolg van de hitte die er heerst: de gemiddelde maandtemperatuur ligt tussen de 22 en 36° C. Midden overdag loopt de thermometer vaak op tot 65° C. Het Magadi-meer is dan ook een van de heetste en droogste streken van Kenia.

In het vorig jaar verschenen boek „Afrika's Grote Slenk” van Colin Willock vond ik een beschrijving van het meer die een zo voortreffelijk beeld van dit gebied geeft dat ik hem hier graag citeer:

„Van het Magadimeer gaat een geheel eigen betoverende fascinering uit. De overwegende kleur is een onwezenlijk rose, als van snoepgoed. Dicht aan de rand, waar kleine rotspieken abrupt omhoog steken, weerspiegelt het dunne schuim van het water het groen, het grijs en het donkerbruin van de rotsen. Onder bepaalde lichtomstandigheden, 's avonds en 's morgens vroeg is de waterspiegel van een zeldzame schoonheid. Bij zonsondergang heb ik de sodavlakten gezien als waren zij van het zuiverste goud. Maar in de blakende, niets ontziende hitte van de zon in zijn hoogste stand, is het Magadimeer een zinderende hel”.

Toch weten ook onder deze verschrikkelijke omstandigheden bepaalde succulenten zich nog te handhaven. Onderweg waren we grote bestanden van een **Sansevieria** met rolronde bladeren (waarschijnlijk *S. canaliculata*) tegengekomen. Nabij het meer groeiden wat planten van de interessante Cucurbitaceae **Momordica rostrata** met zijn bizar opgezwollen stamvoet (caudex). Het meest opvallend waren echter een aantal breed uitstolende exemplaren van **Caralluma speciosa**, die hier groepen van 1 à 1,5 m in doorsnee vormt. In „Die grossartige Welt der Sukkulanten” van Rauh kunt u een foto van zo'n plant bij dit meer vinden, zij het onder de naar mijn bescheiden mening foutieve naam van *Caralluma retrospiciens* var. *tombuctuensis*. Zelfs zonder bloemen zijn deze beide goed van elkaar te onderscheiden: *C. speciosa* heeft veel slankere stengels, die op doorsnee bijna vierkant zijn, terwijl *C. retrospiciens* veel scherpere ribben heeft, zodat de stengels er op doorsnee bijna als een vierpuntige ster uitzien (zie kleurenfoto Succ. nov. '74).

(wordt vervolgd)

Voor beginners (?) -6-

CEES VAN DE WOUW

BESTRIJDING VAN PLAGEN 2

Te veel cactussen te dicht op elkaar, betekent dat er heel wat donkere hoekjes en ongeventileerde ruimten ontstaan. U moet de achterkant van dergelijke planten maar eens bekijken! Werkelijk een lusthof voor de bioloog die in luizen en ander ongedierte is geïnteresseerd, maar een schok voor de liefhebber!

Wanneer u, evenals ik, in het gelukkige bezit bent van een echte kas, probeer die dan zo in te richten dat grote planten zoveel mogelijk vrij komen te staan, zodat u ze regelmatig van alle kanten kunt inspecteren. Voor dit doel heb ik daartoe een aantal consoles gemaakt van twee stukken plaatijzer waartussen een langer of korter hoekijzer is gelast. Verder worden ieder voorjaar alle tabletten ontruimd en iedere plant wordt geïnspecteerd en zo nodig verpot of behandeld. Kleine aantastingen worden met spiritus schoongemaakt. In ernstiger gevallen wordt een plant gedurende 24 uur in een plastic zak gestopt

waarin zich een Vapona-strip bevindt. Hierdoor wordt spuiten in de kas overbodig en blijf ik het hele jaar door de hulp ondervinden van nijvere jachtspinnen en zo mogelijk ook lieveheersbeestjes.

Maar al te goed ben ik bekend met vergiften en wat mij betreft prefereer ik deze vrij arbeidsintensieve methode boven een regelmatig spuiten. Bovendien moet u wanneer u eenmaal gaat spuiten konsekvent en regelmatig daarmee doorgaan, omdat u ook de natuurlijke vijanden van de luizen doodt, zodat stoppen met spuiten een ware explosie van ongewenst ongedierte kan veroorzaken! De Vapona-stripbehandeling is vooral ook nuttig voor kamvariëteiten, omdat andere bestrijdingsmiddelen nauwelijks tot in de donkere voorkeursplaatsen van het ongedierte doordringen. Bovendien wordt het ongedierte niet resistent, doordat de zeer hoge concentratie van het gasvormige verdelgingsmiddel een effectieve bestrijding garandeert.

Met dit middel heb ik nu enige jaren ervaring. Hoewel uitermate effectief en voor cactussen onschadelijk, kan het wel gebeuren dat bladplanten en sommige vetplanten er enigszins van te lijden hebben. Vermoedelijk wordt dit veroorzaakt door het opnemen van het vergift via de wondjes in de plant, veroorzaakt door de zuigende insecten. Ook spint en andere mijten (meer voorkomend bij bladplanten) kunnen op deze manier effectief bestreden worden, zonder het milieu in de huiskamer te verpesten.

Tot mijn spijt — maar in feite ben ik daar erg gelukkig mee — kan ik u helaas niets vertellen over de bestrijding van wortelluis, omdat ik die nog niet heb aangetroffen!

Waarde lezer van deze rubriek,

Langzamerhand ben ik u als een, zij het mij meestal onbekende, vriend gaan beschouwen, iemand, die net als ik alle listen en lagen van de natuur moet zien te overwinnen of de natuur naar zijn hand moet zetten om een mooie verzameling op te bouwen. Uiteindelijk staan al die cactussen en vetplanten in ons natte landje maar op heel onnatuurlijke plaatsen en hoewel ze het "thuis", in hun vaderland, ook niet altijd even gemakkelijk hebben, zijn ze daar meestal meer bestand tegen slechte invloeden van buiten.

Over de op hun natuurlijke vindplaatsen voorkomende plagen is overigens ook nog wel het een en ander te vertellen. Op de eerste plaats is er de bekende cochenillecactus (*Opuntia cochenillifera*, ook bekend als *Nopalea* c.). De hierop voorkomende luis levert een mooie rode kleurstof, die lange tijd door de bewoners van deze streken gewonnen is. Ter bestrijding van de enorme vermeerdering van de in Australië ingevoerde *Opuntia*'s heeft men daar op grote schaal een parasiet ingevoerd, welke gangen vreet in de sappige schijven. Tot uw geruststelling kan ik meedelen dat beide parasieten voor zover ik weet in Nederlandse verzamelingen onbekend zijn.

Een derde belager van cactussen wil ik hier niet onvermeld laten, ook al zult u daar in uw verzameling geen last van hebben. Daar ik een fervent aanhanger ben van de evolutieleer kluif ik artikelen over deze materie af tot op het bot. Zo kwam ik in een artikel over de Galapagoseilanden (de letterlijke vertaling is schildpaddeneilanden) een boeiende verhandeling tegen, over het mechanisme van de evolutie op die van schildpadden en *Opuntia*'s (*Opuntia galapagensis*) vergeven, eilanden. Die schildpadden doen zich te goed aan de sappige schijven van deze *Opuntia*'s. Dat zou niet zo best zijn voor deze planten, ware het niet dat ze volgens dit artikel een nieuw wapen in de strijd hadden gebracht. Hoewel de meeste *Opuntia*'s aan de voet kaal worden en hun

doornen verliezen, waardoor ze een gemakkelijke prooi worden voor de eerder genoemde schildpadden, zou deze specifieke soort (die ik overigens nog in geen enkel boek ben tegen gekomen, behalve in een beschrijving van de flora en fauna van de Galapagoseilanden) zich aan de voet wapenen met zware doorns, die zelfs voor de waarschijnlijk ook inwendig gepantserde schildpadtank te veel zou zijn. Voorwaar een fraai staaltje van evolutie! Het toeval wilde dat ik juist in die tijd een aantal *Opuntia*'s gezaaid had, waaronder de zwaar bedoornde *Opuntia tuna*. Deze vormde inderdaad een kale onderstam, maar een afgevalven schijf welke ik opnieuw liet bewortelen vormde een onderstam met zeer zware doorns! En daarmee komt die fraaie theorie wel op een erg wankel voetstuk te staan, want nietwaar, die schildpad LEEFT van de *Opuntia*'s en zal zich zeker vergrijpen aan jonge scheuten! Slechts afgevalven schijven hebben een overlevingskans.

Ik denk niet dat ik ooit mijn vakantie op de Galapagoseilanden door ga brengen, maar ik ben wel benieuwd of de echte reizigers onder ons een nieuw licht op deze affaire kunnen doen schijnen.

Tot slot mag ik hier niet onvermeld laten dat dit jaar, vijf jaar na het uitzaaien van genoemde *Opuntia*'s zich nog een jonkie aandiende!

(wordt vervolgd)

Van Anrooyplein 18, Bunschoten

augustus/september-allerlei

Zo langzamerhand is het einde van de groeiperiode van het merendeel der cactussen en een flink deel van de andere succulenten aangebroken. Daarom zullen we onze planten moeten voorbereiden op de winterrust. We geven alleen dié planten water die het werkelijk nodig hebben. Potten waarvan de grond nog vochtig is, slaan we over.

Augustus is dikwijls een zeer natte maand. De grond in de potten droogt niet snel en de planten verdampen belangrijk minder water. Het eindigen van de groeiactiviteit en de hoge luchtvochtigheid, alsmede het veelal ontbreken van zonneschijn, zijn hiervan de oorzaken. Schijnbaar in tegenspraak met het eerstgenoemde punt is de sterkere groei ná de korte zomerrust die vele planten er op na houden. Deze sterkere groei moet echter niet gestimuleerd worden, zodat we toch het verstrekken van water verminderen.

Als regel geven we na begin september geen water meer. Ook hierbij geldt echter dat u rekening moet houden met het weer. Bij een zonnige septembermaand kunnen we wat langer blijven doorgieten. **Maar met mate!** De planten moeten door dag en nacht luchten (bij droog weer) en door het verminderd water toedienen afgehard worden, zodat zij in blakende welstand aan de rustperiode kunnen beginnen.

De huiskamerkwekers kunnen in het algemeen gesproken wat langer water blijven geven, omdat het in huis droger is dan in een kas of platte bak. Echter ook oppassen dat de grond niet te lang nat blijft. September is een moeilijke maand wat het watergeven betreft. Veel hangt af van het weer en het is daarom zaak, steeds op de weersverwachtingen te letten.

Voor vele vetplanten breekt nu, in tegenstelling tot de meeste cactussen, de voornaamste vegetatieperiode aan en deze najaar- en wintergroeiers geven we een zonnig plaatsje. Als de planten tonen dat zij gaan groeien, geven we water. Eerst matig, wat later ruimer.

ONGEREGERELD

Dorstenia hildebrandtii

Van de 170 Dorsteniasoorten worden er meestal maar weinig aangeboden, zodat men ze ook maar zelden in verzamelingen tegenkomt. Ook zijn niet alle soorten succulent — slechts een 24-tal met enkele variëteiten. Het verspreidingsgebied ligt van tropisch Afrika tot Noordoost-Afrika, Madagascar, Voor-Indië en tropisch Amerika. Het geslacht behoort tot de Moraceae.

De wortelstok is bij enkele soorten dik en knolvormig. *D. hildebrandtii*, die voorkomt in Kenia en Tanzania, vormt volgens Jacobsen een kleine, bijna bovengrondse knol (dat is bij mijn plant nog niet te zien) met meerdere stengels. Deze vertakken zich spaarzaam en zijn aan de basis tot 2 cm dik; de bladeren zijn langwerpige-ovaal en 4-6 cm lang met meest bochtig gekerfde bladranden. De bloemstengel komt uit de bladoksels. De bloembodem is schijfvormig en ongeveer 1,5 cm in doorsnee, donkerpurper tot bruin met dunne, lijnvormige bladeren. Over de bloembodem zitten de talrijke eenslachtige bloemen verspreid. De vrouwelijke bloemen zitten in kleine kuiltjes, waaruit later door het samentrekken van het omliggende weefsel de vruchten wegspringen. De vruchten zijn éénzadig.

De plant is niet moeilijk te kweken; bij mij staat hij in dezelfde aarde als de cactussen en groeit 's zomers in het kasje prima met flink water tijdens de groeitijd. Mijn ervaring is dat wel wat geschermd moet worden tegen felle zon, daar anders de bladeren gauw geel worden en afvallen. De wintertemperatuur moet volgens mij toch wel $\pm 15^{\circ}\text{C}$ bedragen voor deze soort uit Oost-Afrika, met wekelijks in deze periode een beetje water. Vermeerdering kan gebeuren door stekken of zaaien.

Men hoeft deze soort niet te kweken om de mooie kleurige bloemen, maar daar staat tegenover dat deze wel heel interessant zijn en 's zomers in groten getale verschijnen.

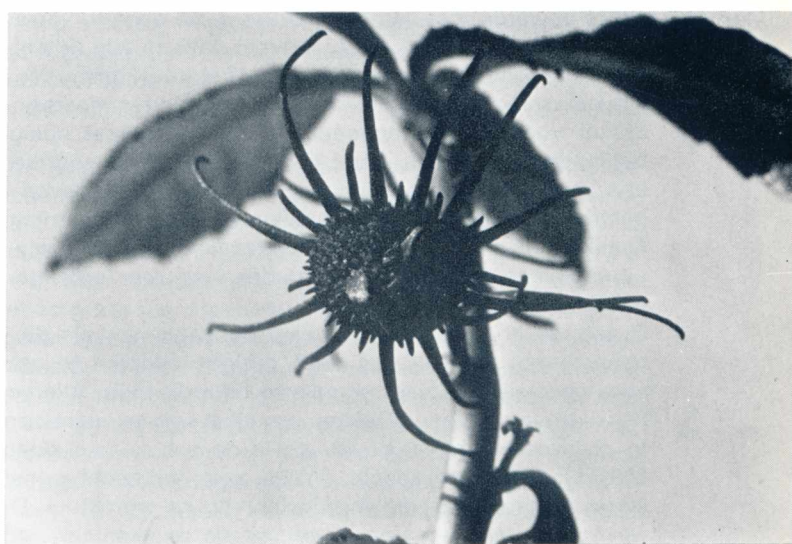
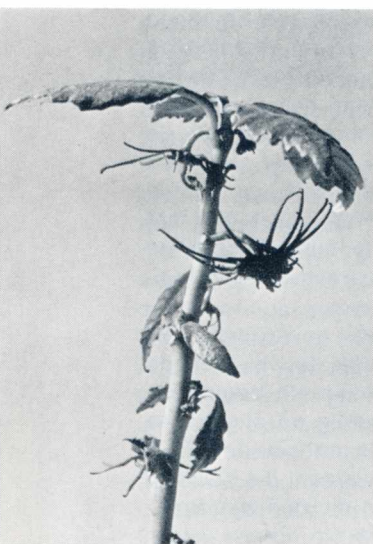
Acanthocalycium glaucum

Hoewel sommige soorten van dit geslacht erom bekend staan dat ze minder bloeiwillig zijn (Haage) bloeien de meeste op een zonnige en warme standplaats toch uitstekend. Zo ook deze soort; geënt zelfs als een plantje van ± 4 cm doorsnee. Deze soort wordt tot 7 cm \emptyset en 15 cm hoog (Backeberg) en is blauwgroen van kleur. Hij heeft 8-14 stompe ribben, die tot 1,5 cm hoog zijn; de areolen staan 1,5 tot 2 cm van elkaar en dragen 5-10 zwarte doorns, die 5-25 mm lang zijn en priemachtig recht tot licht gebogen. Middendoorns meestal ontbrekend, soms 1-2 in de bovenste areolen.

De knoppen zijn grijs/zwart wollig; de bloem bereikt een lengte en doorsnee van 6 cm en is goudgeel. Onderin de bloembuis bevindt zich een kleine, wit-wollige ring. De van boven bijna ronde sepalen hebben een klein rood puntje. Een kenmerk van het geslacht zijn de doornachtige en beschubde bloembuizen, waaraan de naam is ontleend en de idem vruchten. De planten verlangen een goed doorlatende grond met in de zomer veel zon en veel water. In de winter koel en droog. De groeiplaats van *Acanthocalycium* is Noord-Argentinië; deze soort komt voor in de provincie Catamarca, noordelijk van B len.

Teksten en foto's: J. L. den Boef, Mr. Heemskerkstraat 24, Ridderkerk

maar wel **GOED**

Het voorkomen van ziekten en plagen

Op het artikel van de heer P. Dekker dat onder bovenstaande titel in het mei-nummer verscheen, ontvingen wij drie reacties. Twee hiervan vindt u in deze aflevering, de derde zal in het septembernummer verschijnen.

Ons lid **Dr. J. P. E. Sperna Weiland, internist, Groen v. Prinstererlaan 38, Amersfoort**, zond ons de volgende **waarschuwing**:

Het stuk van de heer Dekker over ziekten en plagen is zeer lezenswaard. Ik ben echter geschrokken van de door hem aanbevolen middelen. Ik had graag gezien dat de waarschuwing eronder in veel groter lettertype was afgedrukt. Inderdaad zijn de middelen afdoende, u hebt zelfs een grote kans dat u nooit meer last hebt van ongedierte als u een van deze middelen gebruikt. Parathion behoort tot de zenuwgassen; deze worden opgenomen door de mond, maar ook door de intacte huid en zelfs door gewoon inademen. Gevolg: verlamming van spieren, ook ademhalingsspieren, en zelfs vrij snel kan de dood het gevolg zijn.

Zelfs ervaren gebruikers, die het gevaar kenden, loonspuiters e.d. zijn door deze middelen overleden en enkelen invalide geworden. Vandaar mijn waarschuwing: laten amateurs in hun eigen belang hiervan afblijven.

De heer **J. Theunissen, Vierschaarstraat 23, Oud-Gastel**, reageerde als volgt.

Toen ik het artikel van dhr. Dekker in het mei-nummer gelezen had, vroeg ik mij af, of het misschien zijn bedoeling was de knuppel in het hoenderhok te werpen. Omdat deze knuppel de vorm van een handschoen had, heb ik hem opgenomen. Als ik een beginnend liefhebber was, zou ik waarschijnlijk flink ontmoedigd zijn door al hetgeen de heer Dekker schrijft, want zo te zien, hangt je, als cactophiel, nog al wat boven het hoofd. Nu is het niet mijn bedoeling om te beweren, dat de heer Dekker onzin schrijft, verre van dat, want hetgeen hij schrijft is allemaal waar. Maar ik lees in zijn artikel meer een opsomming van bestrijdingsmethoden, dan van het voorkómen van ongedierte. Hij noemt als oplossing bijna uitsluitend de vochtige atmosfeer, maar dan schiet zijn artikel voorbij aan degenen die het het hardst nodig hebben, namelijk de beginnende liefhebbers, die over het algemeen nog niet in het rijke bezit van een kasje zijn. Ik zou niemand de raad durven geven om met de genoemde bestrijdingsmiddelen in de huiskamer te gaan experimenteren, zeker niet met **Temik**, dat op het ogenblik alleenzaligmakend schijnt te zijn. Oudere en gerenommeerde liefhebbers zouden hier zeer ernstige waarschuwingen kunnen laten horen!

Graag wil ik proberen om zowel de beginners als de meer gevorderde liefhebbers het gebruik van deze giftige middelen te ontraden, terwijl toch de kans op explosies van ongedierte beperkt blijft. Allereerst dus de beginners. De raad van de heer Dekker om elke nieuwe plant zorgvuldig op ongedierte te controleren, zowel boven als in de pot, is zeer goed. In principe is GEEN ENKELE bron onverdacht. Wees zeer voorzichtig met planten die van de markt komen, ze wemelen dikwijls van de wortelluis. Deze diertjes zijn evenwel vrij gemakkelijk weg te krijgen als ze eenmaal ontdekt zijn. Reeds 8 jaar heb ik zeer goede resultaten met **Basudine**, het minst giftige van de in het

mei-nummer opgesomde middelen. Mijn indruk is, dat zij een grondmengsel waarin zich veel turf bevindt, erg op prijs stellen. Alle planten die van kwekers komen, staan in dergelijke grond. Ook de potgrond die overal in zakken verkrijgbaar is, bevat veel turf en is in mijn ogen verdacht. Zelf maak ik een mengsel van 6 delen compost, 2 delen leem en 2 delen klinkerisoliet om het geheel luchtig te maken. Klinkerisoliet zijn de bruine korreltjes, waaraan men alle planten die van De Herdt afkomstig zijn, kan herkennen. Soms zal het wat moeilijkheden opleveren om de planten aan het andere grondmengsel te wennen, maar zijn ze eenmaal weer gezond aan de groei, dan is de kans op aantasting heel wat minder. Het schijnt immers dat in de natuur een gezonde plant niet gemakkelijk door ongedierte wordt bezocht, alleen zwakke planten vallen ten prooi, het is letterlijk een strijd om het leven. Rebutia's worden door de heer Dekker gevoelig voor spint genoemd. Dat is inderdaad juist, maar zou dat niet komen, doordat juist Rebutia's niet altijd zo gemakkelijk in cultuur zijn en dus bij de meesten van ons zwak?

Bent u genooddaakt uw verzameling in huis te koesteren, dan zult u de planten 's winters het beste kunnen plaatsen in een lichte, onverwarmde doch vorstvrije kamer. U kunt ze dan droog houden van eind oktober tot begin maart. De moeilijkheid is echter, dat velen denken: ik heb die planten om ervan te genieten, dus wil ik ze in de huiskamer houden. Daarbij komt nog, dat in onze (meest centraal verwarmde) woningen, waarin meestal geen kamer over is, overal een warme atmosfeer hangt, die ook nog kurkdroog is. In een dergelijk geval zult u uw planten ook 's winters wat water moeten geven. Hoeveel is moeilijk te zeggen, omdat dit van geval tot geval verschilt. U zult dit zelf moeten uitzoeken, als u er maar voor zorgt, dat de planten NIET gaan groeien. Zodra u midden in de winter een fris groen puntje ziet verschijnen is er geen reden tot juichen. U hebt dan teveel water gegeven en de kans op een lelijk dun stukje in uw cactus is erg groot, terwijl de bloei wel verstek zal laten gaan.

De kasbezitters zijn er wat gemakkelijker aan toe. Als de planten in het tablet staan ingegraven in een dikke laag grond, dan krijgen zij voldoende opstijgend vocht. In het andere geval kunt u handelen zoals de heer Dekker adviseert: de onderlaag vochtig houden. Ik geloof echter, dat dit rustig grof zand mag zijn, want zand van 5 graden lijkt me niet kouder dan turf van 5 graden. Enkele jaren geleden publiceerde de heer Van Vliet een artikel, waarin hij vertelde dat zijn importplanten alle op zand stonden, dat ook 's winters vochtig werd gehouden.

Wat het ongedierte in de kas betreft het volgende: als u uw binnenkomende planten allemaal goed controleert, is de kans op wortelluis gering. Een mineraal grondmengsel maakt hem nog kleiner, dus aan dit lieve beestje wil ik niet veel aandacht besteden. De andere diertjes leven boven de grond en als u zich niet stoort aan een paar spinnewebben in de kas, geloof ik, dat hun overleveringskansen niet zo groot zijn. Natuurlijk moet u uw planten zeer geregeld bekijken, in zo'n geval zult u niet overrompeld worden door een plotse linge plaag van bijvoorbeeld wolluis. Denkt u er wel aan, dat u, indien u giftige middelen gebruikt, ook alle spinnen - de natuurlijke verdelgers - de pijp uit spuit! Spinnen dient u in groten getale te cultiveren, u zult er versteld van staan, hoeveel verschillende soorten zich in een kas ophouden en allemaal hebben ze hun eigen terrein. Zoals gezegd gebruik ik compost. Die wordt in de tuin gezeefd en wemelt van het leven. Pissebedden komen er veelvuldig in voor en toch breng ik deze grond zonder meer in de kas. Dikke zwarte spinnen, die zich op donkere plaatsen ophouden, zorgen ervoor, dat deze

pissebedden netjes opgeruimd worden. In het najaar zoeken vele lieveheersbeestjes hun toevlucht in de kas en ruimen de eventuele aanwezige spintmijten op.

Hebt u een kas, houdt er dan rekening mee, dat bepaalde gewassen die buiten de kas staan, verantwoordelijk kunnen zijn voor spintexplosies. Populieren, linden, bonen worden intensief door spint bezocht, terwijl ook gladiolen niet vrijuit schijnen te gaan. Staat iets dergelijks dus in de buurt, wees dan op uw hoede! Wellicht is er ook wel een gewas te vinden, waar spint een hekel aan heeft. Zo wil het verspreid neerleggen van gekneusde tomatenbladeren wel helpen tegen mieren die zich ongenood in uw kas hebben gevestigd.

Het gebruik van vergif zal helaas niet meer uit onze samenleving weg te denken zijn, maar laten wij toch proberen om het gebruik ervan tot een minimum te beperken, want uiteindelijk zijn we onszelf aan het vergifigen. Ik heb verleden jaar 1 keer met Basudine gespoten, omdat er in een hoek van mijn kas van 5 x 3,50 m wat veel spint naar mijn zin zat. Rond mijn kas stonden gladiolen en op 3 meter afstand lag een bonenveld! U begrijpt, dat ik toen nog niet wist, wat ik nu weet. Toch was die ene keer voldoende. Deze winter (er was geen spin in de kas te bespeuren) ontdekte ik op een plantje enkele spintjes en op een andere een wolluis. Die wolluis heeft de kennismaking niet overleefd, aan de spint deed ik niets en nu is er niets meer te zien. Neen, neen, legt u dit nu niet zo uit, dat er van de plant niets meer te zien is, die staat er zeer welvarend bij! Nogmaals, wat de heer Dekker schrijft is waar, maar wie schiet er nu met een kanon een mus van het dak? Het kan ook anders, en mocht u desondanks toch te kampen hebben met allerlei plagen, nodig dan eens wat andere liefhebbers uit, 10 tegen 1 dat er aan uw kweekmethode iets hapert!

En voor de beginners nog: zet door, het is een machtige hobby. U kunt de meeste planten trouwens ter versterking in de zomer rustig in de tuin ingraven. Wel wat slakkenkorrels er omheen leggen!

Turbinicarpus

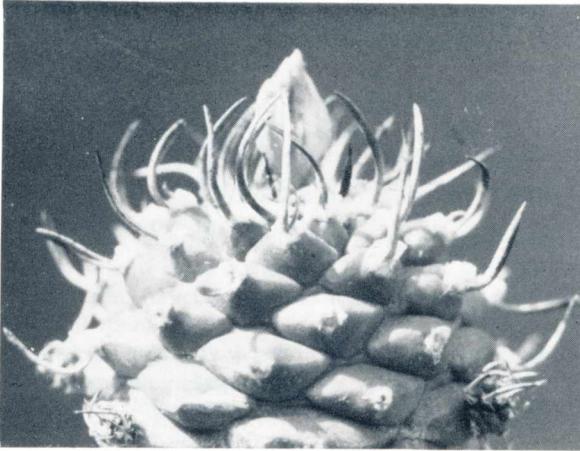
P. DEKKER

Turbinicarpus is een geslacht van kleine bolcactussen, die over het algemeen weinig moeilijkheden opleveren en zowel geënt als ongeënt goed te kweken en te houden zijn. Het zijn tevens plantjes die vrij vlot tot bloei komen, vaak al in het jaar nadat men ze heeft gezaaid.

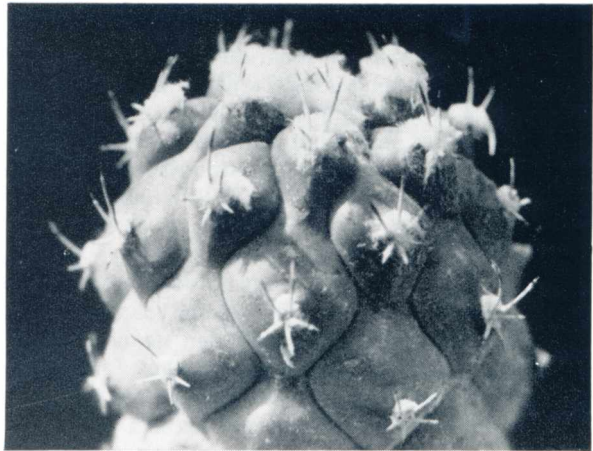
Over de naam van dit geslacht zijn de autoriteiten op cactusgebied het kenmerklijk nog steeds niet eens. Wijlen Backeberg noemde de planten Turbinicarpus. Dr. Buxbaum noemt ze nog steeds Toumeyia en komt dan pas bij een verdere indeling terecht bij de naam Turbinicarpus. Voor beide standpunten zal zeker wel iets te zeggen zijn en ik zal me er beslist niet aan wagen hierin een uitspraak te doen. Aangezien het systeem Backeberg toch nog steeds leidinggevend is wat de naamgeving betreft, zullen we ons daar maar bij aansluiten en deze plantjes de bovengenoemde naam blijven geven.

De bakermat van deze miniatuurcactusjes is Mexico en ze groeien overwegend op een hoogte van 1000 tot 2000 meter.

Van dit geslacht is pas een soort of acht beschreven. Het is mij niet bekend of er de laatste jaren nog soorten zijn bijgevonden, hoewel ik vermoed van

Turbinicarpus klinkerianus

Turbinicarpus lophophoroides

niet, omdat de meeste cactusjagers liever in Zuid-Amerika op zoek gaan dan in Mexico waar praktisch alle gebieden zijn onderzocht. In landen als Peru, Brazilië en Argentinië heeft men tenminste nog een kans een gebied te ontdekken waar nog niemand een voet heeft gezet, althans wat betreft het zoeken van nieuwe soorten succulenten.

De plantjes spruiten maar zelden; wil men ze dus in zijn verzameling opnemen, dan is men aangewezen op zaaien of kopen. Zaaïen behoeft geen enkel bezwaar op te leveren overigens; zaden van dit geslacht zijn bij praktisch elke kweker te koop. Het is wel de moeite waard wat van deze dwergplantjes te bezitten, want het zijn dankbare bloeiers en ze geven bij een normale cultuur geen moeilijkheden. Het plantje blijft erg klein en komt het best uit als men enkele ervan bij elkaar in een potje of schaalje zet, groepjes van drie of vier bijvoorbeeld. Zodra ze bloeibaar zijn tonen ze dit door op de schedel witte wol te vormen, waarin de bloemknoppen zich praktisch onzichtbaar ontwikkelen. Zijn ze zo ver dat ze boven die wol uitkomen dan bloeien ze ook.

Bekijkt men zijn planten elke dag met de nodige aandacht dan zien we die bloei wel aankomen, maar het is heel goed mogelijk dat ze een bloem te zien geven eer we er op verdacht zijn.

Evenals het plantje is ook de bloem van bescheiden afmetingen; het blijft bij een cm of drie. Daar de plant zelf ook niet groter is, bedekt de bloem toch nog de hele plant. Het is een bijzonder aantrekkelijk geslacht, met nog als extra voordeel de weinige ruimte die ze innemen, en wie onder ons cactus-liefhebbers heeft ruimte over?

Met het enten van deze dwergjes heb ik geen ervaring; volgens Backeberg verhoogt het de bloei en versnelt het de groei! Als u ze toch beslist enten wilt, ent dan op een *Eriocereus jusbertii*, anders is het gevaar van deformereren niet denkbeeldig. Mijn plantjes zijn geen van alle geënt, en ze geven tot nog toe geen problemen, ook gedurende de winter niet, mits ik ze maar kurkdroog houd! Ze trekken zich dan ver in de aarde terug, schrompelen nog wat verder in en wat we dan te zien krijgen is slechts een flinke zaailing.

Als we deze plantjes nu eens bekijken is het eerste wat opvalt de miniatuurvorm, de zachte dorens en de fris-groene kleur die overigens kan wisselen in bruine en blauwe tinten. De bloeitijd is vrij lang; een gezond plantje zal al in april beginnen te bloeien en blijft dat doen tot in september toe!

Volgens mijn ervaring groeien de plantjes goed in normale cactusaarde. Geef ze vooral geen stikstof, want de schoonheid van deze dwergjes ligt vooral in hun geringe afmetingen! Ze krijgen 's zomers flink wat vocht toegediend en dat schaadt ze kennelijk niet, mits men ze maar hard kweekt en zorgt dat de wortelhals - het tere punt overigens bij praktisch elke cactus - droog blijft. Dat is gemakkelijk te bereiken door op de aarde een paar cm grind of steenslag te strooien; deze substantie is namelijk veel sneller droog dan de aarde. Ook dit hoeft dus geen problemen op te leveren.

De verschillen tussen de diverse soorten van het geslacht *Turbinicarpus* zijn niet zo erg groot, enkele uitgezonderd; een liefhebber zal veel gemakkelijker het geslacht als zodanig herkennen dan een bepaalde soort. De ene heeft een wat zwaardere bedoorning dan de andere, er is wat verschil in kleur en vorm, het blijft toch een vrij eenvoudig te herkennen geslacht.

Omdat het zo'n bijzonder aantrekkelijk geslacht is zou ik ieder willen aanraden hiervan eens een paar soorten te zaaien, dan wel er een paar plantjes van aan te kopen. Ze zullen al gauw een aparte plaats in uw verzameling gaan innemen en u zult hun aparte schoonheid gaan waarderen, onverschillig of ze in bloei staan of niet.

Turbinicarpus heeft een zware penwortel die tweemaal zo groot kan worden als het gedeelte dat boven de aarde uitkomt. Stekken van dit geslacht bewortelen is dan ook iets wat uiterst moeizaam gaat, soms enige jaren in beslag zal nemen en in de meeste gevallen gedoemd is te mislukken. Overigens spruiten deze plantjes praktisch nooit, zodat we ons over deze methode niet al te druk hoeven te maken. Ze zijn eenvoudig genoeg uit zaad op te kweken, dus waarom die onsympathieke weg volgen van vernietiging van het groeipunt om op die manier de plant tot spruiten te dwingen?

Al zijn het nu niet direct plantjes voor beginners, toch is succes heel goed mogelijk als men er maar de nodige zorg aan besteedt; al zullen de bezitters van een kas wel wat voordelen hebben ten opzichte van hen die aangewezen zijn op de vensterbank!

Maar kas of vensterbank: ik wens u veel succes toe en hoop dat u van het resultaat veel plezier mag beleven!

Foto's: De Graaf

Veldnummers van Dirk van Vliet (DV)

Op mijn verzoek stuurde de heer Van Vliet mij een lijst van veldnummers. Omdat in het recente verleden via het Clichéfonds zaad onder deze nummers verspreid is, meen ik, dat het niet juist is deze lijst voor mezelf te behouden en bied ik ze ter publicatie aan Succulenta aan. Op deze wijze kunnen degenen die nu nog de planten onder nummer hebben staan, althans een deel van de naam invullen.

J. Theunissen

DV 1	<i>Austrocactus coxii</i>	DV 20a	<i>Notocactus herteri</i> var. <i>nova</i>
DV 1a	<i>Austrocactus coxii</i> var. <i>gracilis</i>	DV 21	<i>Acanthocalycium brevispinum</i>
DV 2	<i>Notocactus</i> spec. <i>nova</i> (<i>Algorabianus</i>)	DV 22	<i>Acanthocalycium glaucum</i>
DV 3	<i>Austrocactus patagonicus</i>	DV 23	<i>Notocactus caespitosus</i>
DV 4	<i>Echinopsis melanopotamica</i>	DV 24	<i>Frailea</i> species
DV 5	<i>Tephrocactus neuquensis</i> var. <i>larinconade</i>	DV 25	<i>Wigginsia pulvinata</i>
DV 6	<i>Soehrensia korethroides</i>	DV 26	<i>Acanthocalycium chionanthum</i>
DV 7	<i>Soehrensia</i> species.	DV 27	<i>Echinopsis cochabambensis</i>
DV 8	<i>Notocactus agnetae</i>	DV 28	<i>Wigginsia macrocantha</i>
DV 9	<i>Notocactus concinnus</i>	DV 29	<i>Wigginsia erinacea</i>
DV 9a	<i>Notocactus concinnus</i> var. <i>piriapolisensis</i>	DV 30	<i>Wigginsia sessiliflora</i>
DV 9b	<i>Notocactus concinnus</i> var. <i>apricus</i>	DV 30a	<i>Wigginsia sessiliflora</i> var. <i>debilicantha</i>
DV 9c	<i>Notocactus concinnus</i> var. <i>parviflorus</i>	DV 31	<i>Echinopsis spegazziniana</i>
DV 9e	<i>Notocactus concinnus</i> var. <i>porocensis</i>	DV 32	<i>Frailea pumila</i>
DV 9f	<i>Notocactus concinnus</i> var. <i>fimbriatiflorus</i>	DV 33	<i>Notocactus winkleri</i>
DV 9h	<i>Notocactus concinnus</i> var. <i>ballenarensis</i>	DV 34	<i>Notocactus rauschii</i> (= <i>fuscus</i> Ritt.)
DV 9k	<i>Notocactus concinnus</i> var. <i>nigrispinus</i>	DV 35	<i>Notocactus mueller-melchersii</i>
DV 9l	<i>Notocactus concinnus</i> var. <i>nova</i>	DV 36	<i>Wigginsia pseudopulvinata</i> spec. <i>nova</i>
DV 9m	<i>Notocactus concinnus</i> var. <i>gerbalitensis</i>	DV 37	<i>Echinopsis eyriesii</i>
DV 10	<i>Notocactus tabularis</i>	DV 37a	<i>Echinopsis eyriesii</i> var. <i>tacuarembensis</i>
DV 11	<i>Wigginsia maldonadensis</i>	DV 38	<i>Wigginsia pauciareolata</i>
DV 12	<i>Denmoza erythrocephala</i>	DV 39	<i>Wigginsia corynodes</i>
DV 13	<i>Weingartia multispina</i> (<i>Aquile</i>)	DV 40	<i>Notocactus veenianus</i> spec. <i>nova</i>
DV 13a	<i>Weingartia multispina</i> var. <i>pulquinensis</i> (<i>Sucre</i>)	DV 41	<i>Notocactus eugeniae</i> species <i>nova</i>
DV 14	<i>Wigginsia arechavaletai</i>	DV 42	<i>Echinopsis silvestrii</i>
DV 14b	<i>Wigginsia arechavaletai</i> var. <i>marchesii</i>	DV 43	<i>Echinopsis huottii</i>
DV 15	<i>Wigginsia</i> species	DV 44	<i>Gymnocalycium denudatum</i>
DV 16	<i>Acanthocalycium thionanthum</i>	DV 45	<i>Gymnocalycium capillaense</i>
DV 16a	<i>Acanthocalycium</i> species	DV 46	<i>Gymnocalycium delaetii</i>
DV 17	<i>Notocactus submammulosus</i> (<i>Argentinië</i>)	DV 47	<i>Gymnocalycium chubutense</i>
DV 18	<i>Notocactus vanvlietii</i>	DV 47a	<i>Gymnocalycium chubutense</i> var. <i>nova</i>
DV 18a	<i>Notocactus vanvlietii</i> var. <i>gracilior</i>	DV 48	<i>Gymnocalycium hossei</i>
DV 18b	<i>Notocactus vanvlietii</i> var. <i>antonianus</i>	DV 49	<i>Gymnocalycium zegarrae</i>
DV 19	<i>Notocactus werdermannianus</i>	DV 50	<i>Gymnocalycium brachypetalum</i>
DV 20	<i>Notocactus herteri</i>	DV 51	<i>Gymnocalycium marsoneri</i>
		DV 52	<i>Gymnocalycium schickendantzii</i>
		DV 53	<i>Gymnocalycium leeanum</i>
		DV 54	<i>Frailea pygmaea</i>
		DV 55	<i>Gymnocalycium gibbosum</i>
		DV 55a	<i>Gymnocalycium gibbosum</i> var. <i>balcarsensis</i>
		DV 56	<i>Gymnocalycium tillianum</i>
		DV 57	<i>Gymnocalycium leptanthum</i>
		DV 58	<i>Gymnocalycium ragonesei</i>

DV 59	<i>Gymnocalycium stellatum</i> (syn. <i>bodenbenderianum</i> en <i>asterium</i>)	DV 79a	<i>Notocactus ottonis</i> var. <i>minasensis</i> v.n.
DV 60	<i>Gymnocalycium quehlianum</i>	DV 80	<i>Parodia stuemeri</i>
DV 60a	<i>Gymnocalycium quehlianum</i> var. <i>nova</i>	DV 81	<i>Parodia species</i> (<i>microthele</i>)
DV 61	<i>Gymnocalycium saglione</i>	DV 82	<i>Notocactus soldtianus</i>
DV 62	<i>Gymnocalycium spegazzinii</i>	DV 83	<i>Notocactus linkii</i> var. <i>megapotamicus</i>
DV 63	<i>Echinopsis obrepanda</i>	DV 84	
DV 64	<i>Notocactus caespitosus</i> var. <i>tenuicylindricus</i> (syn. <i>tenuicylindricus</i> Ritt.)	DV 85	<i>Parodia microsperma</i>
DV 65	<i>Parodia schwebsiana</i>	DV 85a	<i>Parodia microsperma</i> v.n.
DV 65a	<i>Parodia schwebsiana</i> var. <i>applanata</i>	DV 85b	<i>Parodia microsperma</i> var. <i>crucicentra</i>
DV 66	<i>Parodia taratensis</i>	DV 85c	<i>Parodia microsperma</i> var. <i>nova</i>
DV 67	<i>Parodia yamparaezii</i>	DV 86	<i>Parodia catamarcensis</i>
DV 68	<i>Parodia tuberculata</i>	DV 87	<i>Parodia spec. nova</i>
DV 69	<i>Parodia species</i> (<i>hausteiniana</i> Rausch?)	DV 88	<i>Parodia mutabilis</i> var. <i>aureispina</i>
DV 70	<i>Parodia aureicentra</i>	DV 89	<i>Parodia mutabilis</i>
DV 71	<i>Notocactus orthacanthus</i> (syn. <i>allosiphon</i> March.)	DV 89a	<i>Parodia mutabilis</i> var. <i>ancastaco</i> v.n.
DV 72	<i>Frailea phaeodisca</i>	DV 90	<i>Parodia sanagasta</i>
DV 73	<i>Notocactus scopa</i>	DV 90a	<i>Parodia sanagasta</i> v.n.
DV 73a	<i>Notocactus scopa</i> var. <i>nova</i>	DV 91	<i>Parodia penicillata</i> v.n.
DV 73b	<i>Notocactus scopa</i> var. <i>ramosa</i>	DV 92	<i>Maihueiniopsis spec.</i>
DV 73c	<i>Notocactus scopa</i> var. <i>maior</i>	DV 93	<i>Opuntia longispina</i>
DV 73d	<i>Notocactus scopa</i> var. <i>marchesii</i> v.n.	DV 94	<i>Gymnocalycium mostii</i>
DV 73e	<i>Notocactus scopa</i> var. <i>murielii</i> v.n.	DV 95	<i>Gymnocalycium pugionacanthum</i>
DV 74	<i>Notocactus mammulosus</i>	DV 96	<i>Austrocylindropuntia verschaaffeltii</i>
DV 74a	<i>Notocactus mammulosus</i> var. <i>pampeanus</i>	DV 97	<i>Blossfeldia liliputana</i>
DV 74b	<i>Notocactus mammulosus</i> var. <i>rubrispinus</i>	DV 98	<i>Wigginsia spec.</i>
DV 74c	<i>Notocactus mammulosus</i> var. <i>marmarajensis</i> v.n.	DV 99	<i>Wigginsia spec.</i>
DV 74d	<i>Notocactus mammulosus</i> var. <i>curtinensis</i> v.n.	DV 99a	<i>Wigginsia spec. var. nova</i>
DV 74f	<i>Notocactus mammulosus</i> var. <i>floricomus</i>	DV 99b	<i>Wigginsia spec. var. nova</i>
DV 74g	<i>Notocactus mammulosus</i> var. <i>gracilior</i>	DV 100	<i>Parodia species</i>
DV 74h	<i>Notocactus mammulosus</i> var. <i>masollerensis</i> v.n.	DV 101	<i>Parodia ayopayana</i>
DV 74i	<i>Notocactus mammulosus</i> var. <i>nigrispinus</i> v.n.	DV 102	<i>Parodia comarapana</i>
DV 75	<i>Notocactus roseoluteus</i>	DV 103	<i>Notocactus blaauwianus spec. nova</i>
DV 76	<i>Parodia chrysacanthion</i>	DV 103a	<i>Notocactus blaauwianus</i> var. <i>enormis</i> (syn. <i>Not. multicostatus</i>)
DV 77		DV 104	<i>Sulcoreburia krahonii</i>
DV 78	<i>Parodia uhligiana</i>	DV 105	<i>Soehrensia smrziana</i>
DV 79	<i>Notocactus ottonis</i>	DV 106	<i>Echinopsis multiplex</i>
		DV 107	<i>Notocactus arachnitis</i>
		DV 108	
		DV 109	<i>Frailea alacriportana</i>
		DV 110	<i>Wigginsia spec.</i>
		DV 111	<i>Notocactus crassigibbus</i>
		DV 112	<i>Frailea horstii</i>
		DV 113	<i>Notocactus succineus</i> var. <i>albus</i>
		DV 114	<i>Notocactus buingii</i>
		DV 115	<i>Frailea asterioides</i>

Notulen van de Algemene Vergadering op zaterdag 19 april 1975 te Eindhoven

- De vergadering werd bezocht door 51 leden; 18 afdelingen waren vertegenwoordigd.
1. In zijn openingswoord heet de voorzitter, de heer Bravenboer, in het bijzonder de heer Bommeljé welkom. Hij dankt de afdeling Eindhoven voor de hartelijke ontvangst en de organisatie van het ochtendprogramma.
 2. De notulen van de Algemene Vergadering van 11 mei 1974, opgenomen in het septembernummer van 1974, werden zonder opmerking goedgekeurd.

3. Mevr. Verduin-de Bruyn bracht verslag uit over het jaar 1975. Hieruit zijn als belangrijke punten te noemen:
 - de toename van het ledental van 2006 op 1 januari 1974 naar 2454 op 31 december 1974, dus een stijging van ruim 22%.
 - het maandblad bracht 2 extra kleurenfoto's.
 - de oprichting van de afdelingen Gouda en Den Helder.
 Er stuurden 22 afdelingen tijdig hun jaarverslag in, zodat de gegevens daaruit in het verslag op deze vergadering verwerkt konden worden. De vergadering aanvaardt het verslag zonder opmerkingen.
4. In het financieel resultaat over 1974, afgedrukt in het maartnummer, valt de sterke stijging van de kosten voor het maandblad op. Naast de toenemende kosten van drukken en verzenden is dit in belangrijke mate veroorzaakt door de stijging van de oplage.

De kascommissie, bestaande uit de heren De Jonge en Polland van de afdeling Gooi- en Eemland, heeft de financiële bescheiden gecontroleerd en in orde bevonden.

De penningmeester wordt decharge verleend voor het gevoerde beleid over 1974.
- 5/6 De begroting voor 1975 is gebaseerd op een ledental van 2500. Het maandblad heeft nu een oplage van 3200 stuks. Niets wijst erop, dat de toeloop van nieuwe leden begint te verminderen. Daarom kijkt de penningmeester niet te zwaar tegen het grote nadelige saldo aan.

Welke contributieverhoging noodzakelijk is om het nadelig saldo geheel weg te werken, is nog niet te bezien. De Algemene Vergadering machtigt het bestuur te gaan tot een verhoging van maximaal f 5,— in 1976. Op de Hoofdbestuursvergadering op 1 november zal verslag worden uitgebracht over de stand van zaken. Het resultaat van het Clichéfonds is nog niet bekend; wel weten we dat 1975 zeer geslaagd genoemd mag worden.

De begroting wordt hierna goedgekeurd.

Gevraagd wordt naar de financiële toestand van de afdelingen.

Het bestuur ontvangt geen financieel verslag van de afdelingen, zodat hierover niets bekend is. Omdat verwacht wordt, dat afdelingen die in financiële moeilijkheden komen, wel een beroep zullen doen op de landelijke vereniging, wordt besloten voortaan elk jaar ook het financieel verslag van de afdelingen te vragen.
7. De afdeling Arnhem zorgt voor 2 mensen voor de kascontrolecommissie.
8. Verslagen commissies, enz.
 - BIBLIOTHEEK. Ca. 20 nieuwe boeken zijn aangeschaft of in bestelling. Zodra alle aanwinsten binnen zijn, wordt dit in Succulenta bekend gemaakt. Boeken kunnen na telefonische afspraak met de heer Magnin ook afgehaald worden.
 - SUCCULENTARIUM. De Succulentarium-commissie werkt moeilijk. De collectie wordt verzorgd op rijkskosten; veel invloed hebben wij daar niet op. Er is de afspraak, dat we minstens 2 jaar tevoren bericht krijgen wanneer wijziging in de situatie zou komen.
 - DIATHEEK. Eind 1974 was alles rond om met uitlening te beginnen, maar er kan nog veel materiaal gebruikt worden. Er zal nog eens een oproep in het maandblad geplaatst worden om hiervoor dia's af te staan.
 - Het adres van de heer Mevissen zal maandelijks in Succulenta gepubliceerd worden.
 - PROPAGANDA. Het enige, dat de commissie heeft opgeleverd is een nieuwe propagandafolder. Omdat het ledental toch sterk toeneemt, is het nu veel belangrijker de nieuwe leden goed op te vangen.
 - RUILEN ZONDER HUILEN. Hoewel niet officieel ingesteld, toch een belangrijke activiteit, omdat hieraan niemand geld verdient en er vele leden worden geholpen.
9. Benoeming Hoofdbestuursleden.

De heren G. Uil, B. van Gelder, J. W. Minjon, W. J. Ruysch, J. H. Defesche en H. Nijmeijer worden wederom als Hoofdbestuurslid benoemd. Voor afdeling Zuid-Limburg wordt dit de heer A. Hendriks, voor afdeling Gouda de heer B. E. Knoope en voor afdeling Den Helder de heer D. Abbenes.

Mevr. Verduin-de Bruyn, sinds 1963 verbonden aan het secretariaat, treedt af en stelt zich niet meer herkiesbaar. „Zij heeft moeilijke perioden in een kleine vereniging gekend en de stormachtige ontwikkeling van de laatste jaren, die enorm veel werk met zich mee brengt. Succulenta is haar daarvoor veel dank verschuldigd”, aldus de voorzitter, die haar een boekenbon ten geschenke aanbiedt.

Het voorstel, haar te benoemen tot erelid, wordt met algemene stemmen aanvaard. De heer J. de Gast wordt bij acclamatie gekozen in haar plaats. Hierdoor komt wel

de functie van 2de secretaris vrij. Mevr. Boender - afdeling Kennemerland - is bereid deze taak op zich te nemen. Zij moet echter als zodanig door het Hoofdbestuur benoemd worden. De Algemene Vergadering gaat er mee akkoord, dat zij de functie waarneemt tot de te verwachten officiële bevestiging in de najaarsvergadering van het Hoofdbestuur. De ledenadministratie wordt voortaan verzorgd door de heer P. Dekker, Middelburg.

10. De toelichting in het maandblad is niet juist. Het werk voor het Clichéfonds is en wordt uitgevoerd door drie leden van de afdeling Noord-Limburg, met de heer G. Linssen als sleutelfiguur. De opbrengst - ruim f 9000,— bruto - is een zeer goed resultaat, waarvoor Succulenta het driemanschap dankt. De heer Linssen zal gezocht worden importzaden te kopen, om het fonds aantrekkelijker te maken.
11. De heer Defesche licht het voorstel van de afdeling West-Brabant toe. De vergadering meent, dat men dit echter moet zien als een stimulans, niet als verplichting. Aan slechte kopij heeft het maandblad niets. De afdelingen die hun medewerking toezeggen, moeten dit melden bij de redactie. De voorzitter deelt mede, dat de excursie voor verspreid wonende leden - wat betreft het aantal deelnemers - reeds een succes is. Er zullen leden in het Succulentarium aanwezig zijn voor rondleiding. Er zal propaganda gemaakt worden voor aansluiting bij een afdeling.
12. De Algemene Vergadering in 1976 zal gehouden worden in Nijmegen. Deze afdeling viert dan zijn 40-jarig bestaan. Afdeling Rijn- en Delfland bestaat dan 50 jaar. Het zal een zo grote afdeling echter gemakkelijker vallen ter gelegenheid hiervan een of andere festiviteit te organiseren. Afdeling Rotterdam zal in 1977 zijn 50-jarig bestaan vieren.
13. Maandblad. Ondanks het verschijnen van het boekje voor beginners, is het toch gewenst in het maandblad allerlei belangrijke zaken te vermelden. Er wordt waardering uitgesproken voor de goede verzorging van het maandblad.
14. In de rondvraag wordt met betrekking tot de Handleiding opgemerkt, dat het auteursrecht niet behoort aan de schrijver van een boekje, maar aan de uitgever. Bovendien is de herkomst van de foto niet vermeld. De redacteur merkt met betrekking tot het auteursrecht op dat het - zoals de naam al aangeeft - om het recht van de auteurs gaat en niet om het recht van de uitgever. Hij haalt twee soortgelijke gevallen uit Engeland aan. De foto is vervaardigd door de heer De Graaf in de verzameling van de Gebr. De Herdt.
15. De voorzitter sluit de bijeenkomst met een dankwoord aan de afdeling Eindhoven voor de goede organisatie en de ontvangst.

Nieuwe leden

R. van Oudenaarde, Citerstraat 12, Rijswijk (Z.H.)
 A. Scholten, Cypresstraat 58, 's-Gravenhage
 - v. d. Lent, Piet Mondriaan 161 (III), Amsterdam
 P. Verstappen, Hoogschans 1, Roggel (L.)
 - Mevr. M. W. J. Post, Hofmeyrstraat 7 (II), Amsterdam-O.
 Mej. J. A. Donk, Uranusstraat 89, Hardinxveld
 F. H. Spinder, De Haken 16, Bodum
 J. F. Roelofswaard, Jonkerbos 112, Zoetermeer
 Mej. G. v. d. Ham, van Speykstraat 1b, Den Helder
 J. N. M. Bruggeling, Nieuweweg 40, Honselersdijk
 Martin v. d. Leygraaf, Frank v. Borselenstraat 160, Delft
 J. A. Jansen, Herman Gorterhof 134, Delft
 Mevr. G. Dekker, Jan Vethkade 48, Dordrecht
 Mej. Inge Goudkuil, Sophiaplein 9a, Apeldoorn
 University of California, Serials Department, General Library, Berkeley, Cal. 94720 U.S.A.
 T. Wolting, Markt 6, Beilen
 K. v. d. Water, Nieuwsteeg 12b, Leiden

G. Sijl, Nieuwsteeg 12a, Leiden
 - Mevr. B. I. Segers-Girwar, Eeftink 104, Diemen/Bijlmermeer
 M. Snaas, Schepershof 47, Zevenaar
 Mevr. D. van Dijk, Anna Paulownalaan 2, Zeist
 G. H. v. d. Kolk, Orakellaantje 17, Gorinchem
 - J. Bosch, Quellijnstraat 33 (III), Amsterdam
 R. J. Martineau, Oostsingel 132, Delft
 H. v. d. Ende, Wedzebuuren 7, Twijzel (Fr.)
 - E. W. v. d. Grijp, Vrolijkstraat 288 (III), Amsterdam
 P. Muns, Graaf Florislaan 13, Vogelenzang
 Mevr. E. J. Schippers-van Eck, Grevelingenstraat 29, Den Helder
 H. Kerkhof, Montgomerylaan 344, Eindhoven
 A. Trommelen, Julianastraat 25, Mariahout gem. Lieshout
 E. Stobberingh, Servaasbolwerk 2, Utrecht
 W. Oomen, Kapelstraat 13, Delwijnen
 E. J. van Tweel, Het Bosch 22, Meerkerk
 J. Biesheuvel, Lakerveld 89, Lexmond
 W. G. Riksen, Prunuslaan 3, Bunde (L.)

W. Gommeren, Rijksweg 97, Dorst
 Mevr. A. Hijnen, Kotten 97 (II), Winterswijk
 A. Eykelboom, Verschoorstraat 79, Rotterdam
 Mej. Lia Raaymakers, Kerkkradersteenweg 25, Kerkrade
 H. Alberts, van Starckenborghstraat 3, Doetinchem
 Walter Meijer, 4154 St. Tönis, Laschenhütte 25, B.R.D.
 - Joh. van Doorn, Rutherfordstraat 8 (II), Amsterdam
 B. Snijder, Palmstraat 275, Amersfoort
 - H. Vermey, Twee Koningskinderenstraat 8 (I), Amsterdam
 Marcus Tobback, Speelhofstraat 26, 3290-Diest, België
 Guillaume Claes, Schuurwaerverstraat 15, 3270-Scherpenheuvel België
 Mej. G. v. d. Waal, Rijkstraateg 100, Rijsoord, post Ridderkerk
 E. Kok, Piet Heinstraat 84a, 's-Gravenhage
 G. M. Jansen, Pomona 312, Wanneningen
 Robert Vanaverbeke, Zeeweg Zuid 17, 8260 Aartrijk, België
 Mevr. P. Kat-Ten Bosch, Campanulastraat 76, Zwijndrecht
 Horst Gantar, 7129 Botenheim, Hauptstrasse 58, B.R.D.

Mej. Marga van Rooyen, Multatulistraat 103, Vleuten
 Mevr. L. M. Veldkamp-Bijvank, Olympiaweg 68 (III), Amsterdam-Zuid
 Mej. Jenny Degrijse, Mariastraat 15, 8800 Roeselare, België
 Mevr. van Drempt, Molenhofstraat 2, Dodewaard
 Mevr. T. Pouls-Stakenborg, Halerweg 65, Horn (L.)
 M. Andringa, Deurloostraat 60 (III), Amsterdam-Zuid
 C. J. Kinnis, Spoorstraat 10, Roelofarendsveen
 J. Schriers, Diepenbrockstraat 22, Terneuzen
 P. de Mey, Kapershock 65, Rotterdam
 P. B. J. Coenders, Past. Schrammstraat 21, Arcen
 P. Tholhuijsen, Ginkelstraat 28, Venlo
 Dr. J. N. Keeman, St. Lucas Ziekenhuis, Jan Tooropstraat 164, Amsterdam-West
 J. A. Durian, Gen. Vetterstraat 61, Rijswijk (Z.H.)

Mej. Antje Holties, Drostestraat 27, Coevorden
 Mej. Annet v. d. Stel, Elzenlaan 7, Pijnacker
 Mej. Cora Dijkshoorn, Pieter Bregmanlaan 4, Pijnacker
 Mevr. J. Stegeman-Scholten, Eugenboersdijk 2, 't Holt-Hardenberg
 P. Verkaik, Achterbroek 4, Berkenwoude
 Mevr. H. Sietses-Brüning, Julianalaan 38, Overveen
 P. Budzelaar, Klokwetering 12, 's-Hertogenbosch
 Mevr. A. H. Soldaat-v. d. Heide, Mussenstraat 33, Hengelo (O.)
 H. Bonder, Sumatrastraat 42, Enschede
 Mevr. R. Hofman-Kambeel, Reigershoutstraat 25, Grijskerke
 Jac. v. d. Berg, Hoefslag 71, Barendrecht
 M. v. d. Berg, Het Zwanenvlot 100, Zutphen
 C. Croon, Bosweg 160b, Oisterwijk
 G. J. J. van Vlokhoven, Fr. Naereboutstraat 24, Veere

G. v. d. Poel, Joost Banckertstraat 22, Huizen
 G. W. van Kempen, Steltsestraat 14, Lent
 W. van Berkel, Vespuccistraat 19, Geldrop
 Mevr. P. Franken, Begoniastraat 58, Roosendaal
 J. de Wilde, Wierdenseweg 22, Enter (Ov.)
 H. R. A. Ruben, Straatweiden 18, Velp
 Mevr. H. H. Grootendorst-Brinkert, Ardennen 24, Leusden-C.
 A. W. Strijker, van Kinschotstraat 328, Delft
 W. Hoogendoorn, Emmalaan 15, Utrecht
 M. van Leest, Nieuwe Maanderbuurtweg 152, Ede (Gld.)
 R. M. J. Vermaat, Aldebaranstraat 27, Spijkenisse
 N. J. Knijnenburg, Zouteveenseweg 31b, Schipluiden
 M. Warnaar, Oostbuurtseweg 52, Schipluiden
 L. van Winden, Hoekeindseweg 8, Bleiswijk
 Mevr. R. Melis, Mozartlaan 443, Tilburg

Wie van de leden kan mij tegen vergoeding helpen aan wat

Peireskiopsis spathulata onderstammen.
 Tevens te koop gevraagd één- of tweejarige zaailingen van Melocactus en andere Braziliaanse soorten.
H. Alders, Quellijnstraat 122 III, Amsterdam, tel. 020-763314.

WIE HELPT MIJ AAN

een klein zaaitoestelletje met ingebouwde verwarming en regelbare thermostaat? Misschien dat het zaaien dan wel lukt.
 Brief met prijsopgave naar
P. E. Paulusse, Cremerplein 34, Haarlem 1503 (N.H.).

TE KOOP AANGEBODEN:

Platte bak 190 cm lang, 80 cm breed en 70 cm hoog, met cactussen, waaronder een aantal grote exemplaren. Prijs nader overeen te komen.
 Tel. 05750-14885.

AANGEBODEN:

Melocactussen 15-20 cm doorsnee.
 Rechtstreekse import uit de Ned. Antillen. Op bestelling leverbaar.
 f 70,— per stuk.
 Inlichtingen: J. v. Willegen, A. v. Saksenstr. 25, Castricum. Tel. 02518-50671 na 17.00 uur.

karlheinz uhlig - kakteen

uit onze prijslijst 1974/'75

Discocactus	boliviensis, boomianus, heptacanthus, horstii, placentiformis, sp. n. KK 1126, sp. n. KK 1127	DM 15,— - 25,—
Echinocactus	horizontalonius, moelleri, polycephalus	10,— - 15,—
Notocactus	arachnites, crassigibbus, elegans, fuscus, herteri, horstii, linkii, muelgelianus, mueller-melchersii var. longispinus, ottonis, ottonis v. sp. Uruguay, purpureus, rubrispinus, scopa, scopa v. albspina, scopa v. murielii, scopa v. sp. n. Ruta 98, sp. n. Rio Cuaré, sp. n. Tolomban, sp. n. Ruta 109, uebelmannianus, wasarii, werdermannianus	8,— - 18,—

7053 ROMMELSHAUSEN
 W.-Duitsland

- KRS. WAIBLINGEN

- LILIENSTR. 5

INHOUD

Succulentensafari (7) — Frans Noltee	146
Voor beginners (?) - 6 — Cees v. d. Wouw	149
Maandallerlei — Arie de Graaf	151
Dorstenia hildebrandtii — J. L. den Boef	152
Acanthocalycium glaucum — J. L. den Boef	153
Het voorkomen van ziekten en plagen	154
Turbinicarpus — P. Dekker	156
Veldnummers Dirk van Vliet (DV)	159
Notulen Algemene vergadering	160

De volgende artikelen zijn thans te verkrijgen door storting van het betreffende bedrag op giro 11 41 175 van **J. de Gast**, Graaf Gerhardstraat 10, Venlo.

Bewaarbanden voor 12 nummers van Succulenta	f 8,—
Insigne van Succulenta, broche of speld	f 1,60
Handleiding voor het kweken en verzorgen van cactussen en andere succulenten	f 2,50

Het boekje van Koorevaar is uitverkocht.

TE KOOP GEVRAAGD:

Cactussen, vetplanten en andere zeldzame planten.
 Grote planten, partijen zaailingen en verzamelingen.
 Aanbiedingen met prijs:

CACTUS BOETIEK — Ganzeweide 117 — Heerlerheide (L.)

TELEFOON 045 - 211617
 b.g.g. 045 - 712942

**TROPISCHE EN SUB-TROPISCHE PLANTEN
 SPECIAAL: CACTUSSEN EN VETPLANTEN**

**Succulentenkwekerij
 H. van DONKELAAR**

Werkendam - Tel. 01835 - 1430

Vraagt sortiments- en zaadlijst 1975
 Regelmatig nieuwe importen.
 's Zaterdags na 3 uur en 's zondags gesloten

CACTUSSEN - SUCCULENTEN

A. N. BULTHUIS EN CO.

Cothen - Groenewoudseweg 8
 Postbus 12 - Tel. 03436 - 267
 Sortimentslijst op aanvraag
 's Zondags gesloten

Erevoorzitter: **A. F. H. BUINING**, Burg. de Beaufortweg 10, 2921 - Leusden C.

Voorzitter: **S. K. BRAVENBOER**, Kwartellaan 34, Vlaardingingen.

Vice-voorzitter: **Ir. G. E. M. Uil**, Berg en Dalseweg 52, Nijmegen.

Secretaris: **J. DE GAST**, Graaf Gerhardstraat 10, Venlo. Tel. 077 - 17535.

2e secretaresse: **Mevr. BOENDER**, Beneluxlaan 53, Beverwijk. Tel. 02510 - 30746 (wnd.).

Ledenadministratie: **P. DEKKER**, St. Pieterstraat 27, Middelburg.

Penningmeester: **G. LINK**, Memlingstraat 9, Amersfoort. Postrek. 680596 t.n.v. Succulenta te Amersfoort.

Redacteur: **FRANS NOLTEE**, Octant 92, Dordrecht. Tel. 078 - 73970.

2e redacteur: **A. DE GRAAF**, Zinnia 8, Dordrecht. Tel. 078 - 72617.

Bibliotheecaris: **J. MAGNIN**, Ooievaarstraat 13, Strijen. Catalogus f 1,50.

Diatheek: **H. M. S. MEVISSSEN**, Dinantstraat 13, Breda. Tel. 01600 - 75076.

Vragenrubriek:
 (Postzegel voor antwoord bijvoegen)
 Cactussen en algemeen: **dhr. UIL**.
 Vetplanten: **dhr. BRAVENBOER**.

"Ruilen zonder huilen": contactadres Middelburgsestraat 35, Scheveningen. Tel. 070-551344-550423.

Het lidmaatschap kost voor leden in Nederland en België f 20,— en voor leden in het buitenland f 25,— per jaar met GRATIS maandblad "Succulenta".

Kopij voor het oktobernummer moet uiterlijk 1 september bij de redactie zijn.